

KALDIK

atlarımıza binip gitmek istedik
bozkırda yön duygusunu yitirircesine
sakalımız ağardı o ağır yükün altında
yağmur kırbaçlarken kimseye dönmediğimiz sırtımızı
hayatın taktığı at gözlükleriyle teselli bulduk
oysa atlara binip gitmek üzereydik

kaldık bir oturumluk bir gölgelik dünyada
kaldık ve oyalandık küçük tuzaklarımızla
küçük yalanlarımızla, küçük eyvahlarımızla oyalandık
ecelden önceki küçük hayatlarımızla kaldık
oysa atlarımıza binip gitseydik
varmıştık bile
ve kaldık